

Johannesklokje

Jaargang 21 - Nummer 1

Wel of niet een carnavalsmasker!

Vaak zie ik er heel serieus uit tijdens de kerkdiensten en gezellig tijdens de feesten in het dorp. Zit er iets anders achter die gezelligheid? Dat is ook iets wat wij tijdens carnaval kunnen vergelijken. Onze eigen emoties, verlangen en meningen kunnen we met carnaval door onze kleding en door het versieren van de wagens, uiten. Wij zijn samen zo gezellig met carnaval naast een serieus leven. Of zijn we serieus met carnaval (door het verkleden of door het versieren van onze carnavalswagen) naast een normaal leven.

Ik zie er misschien serieus uit in de kerkdiensten omdat ik steeds geconfronteerd raak met Gods pure Liefde en met jouw liefde! Hij en jij bewonderen mij! Hij en jij dagen mij uit! En Hij en jij laten me ook spijtig voelen. Maar steeds meer wordt het verschil in beleving tussen kerk (serieus) en café de paardenstal (gezelligheid) kleiner. Want het gaat allebei om liefde. Je geeft vorm aan je leven met God en je voelt je gesteund door je medemens. Eigenlijk hoef ik niet meer een carnavalsmasker te dragen! Maar ik droeg toch een carnavalsmasker in deze dagen. Een hele nieuwe! Misschien is dat een carnavalsmasker waaraan ieder van ons deel zou kunnen nemen! Misschien is dat masker van degene of van iets dat ons verbindt of omarmt! De tranen en het glimlach van dit gezicht of dit masker zouden uit het leven en de dood kunnen komen van twee personen die afgelopen weken dit meegemaakt hebben. De een sterft heel snel tijdens haar/zijn leven in een verzorgingshuis. En de andere is een paar kilo's bijgekomen door het bezoek van de familie. Dat deed mij de nieuwjaarspreek zo te schrijven: 'Een glimlach van iemand kan een uur van je medemens verlengen'.

De kerstdagen zijn voorbij. Dat eenvoudige kindje, zo klein en kwetsbaar in een stal geboren. Hij is misschien geen licht, maar misschien een lichtpuntje. Hij is misschien niet zo groot, maar misschien verlengt een glimlach van een kindje een uur van zijn medemens. Mag ik zo een lichtpuntje zijn?

kapelaan Marthoma (Sanu)

Actie Kerkbalans (13 januari tot 27 januari)

Wat is Kerkbalans?

Kerkbalans is een gezamenlijke actie van de Rooms-Katholieke Kerk, de Protestantse Kerk, de Oudkatholieke Kerk van Nederland, en, sinds 2018, de Evangelische Broedergemeente.

Jaarlijks vragen zij hun leden in de tweede helft van januari een financiële bijdrage te leveren aan hun eigen plaatselijke kerk.

De kerk krijgt geen subsidie. Onderhoud van het gebouw, de koffie, maar ook het personeel en missionaire en maatschappelijke projecten kosten geld. Daarom is er de Actie Kerkbalans.

Generaties voor ons hebben onze parochiekerk gebouwd, herbouwd en onderhouden. Nu is dat onze taak als we ons geroepen voelen om te behouden wat ons lief is: onze parochiegemeenschap en ons kerkgebouw.

Onze kerk kan alleen maar bestaan als er draagkracht is bij onze dorpsgemeenschap en alle anderen die zich betrokken voelen bij onze parochie. Deze draagkracht bestaat uit de inzet van vele vrijwilligers en ook uit de financiële bijdragen van u allen.

Daarom steun onze parochie en stort uw bijdrage op rekeningnr. NL89 RABO 0132 2041 18 t.n.v. R.K. Parochie Mechelen o.v.v. Kerkbijdrage of scan de QR-code om een gift over te maken.

Dank alvast daarvoor. Wij vinden het fijn, als u op deze manier uw waardering voor ons werk laat blijken.

Vastenactie 2024

Dit jaar ondersteunt Vastenactie in Zuid-Soedan een project voor ontheemde mensen, vaak moeders met kinderen, die proberen elders in hun land een nieuw bestaan op te bouwen. We helpen met zaaigoed en eenvoudig gereedschap, waarmee zij hun eigen voedsel kunnen verbouwen.

Gemeenschappen in het zuiden van Zimbabwe zijn afhankelijk van gewassenteelt met regenwater. Als er onvoldoende regen valt, vertrouwen de mensen op waterbronnen als rivieren en putten. In januari 2023 waren er in grote delen van het land echter lange droge periodes, met grote risico's voor de oogsten.

Vrijwilligers zorgen ervoor dat collectezakjes huis-aan-huis worden verspreid. U kunt dit zakje met uw gift deponeren in de collectebus in de kerk of in de brievenbus van de pastorie.

Kerstactie Douwe Egbertspunten voor Voedselbanken 2023

Eindresultaat DE actie met 500000 punten vanuit de 5 Heuvelland parochies (Gulpen, Wijlre, Wahlwiller, Mechelen en Slenaken). Dank voor de ondersteuning namens de Lions!

Inzamelactie voor de Voedselbank 2023

Doopsel

24 Dec 2023: Gabriëlle Scheringa
24 Dec 2023: Giulia Scheringa

Uitvaart

06 Dec 2023: Mien Janssen
17 Dec 2023: Hub Deguelle

Parochiekalender

Donderdag 1 februari Opdracht vd Heer in de Tempel
10.00 uur H. Mis in de dagkapel

Zaterdag 3 februari H. Mis met Blasiuszegening
18.00 uur Dialectmis m.m.v. carnavalsverenigingen

Woensdag 14 februari Aswoensdag
18.00 uur H. Mis met askruisje
Collecte Vastenactie

Zaterdag 24 februari
18.00 uur Voorstellingsmis communicanten

Dinsdag 19 maart H. Jozef
10.00 uur H. Mis in de dagkapel

Zaterdag 23 maart Palmvasen
18.00 uur H. Mis met palmwijding

Donderdag 28 maart Witte Donderdag
18.00 uur H. Mis met voetwassing communicanten
Collecte Vastenactie

Vrijdag 29 maart Goede Vrijdag
15.00 uur Bidden van de kruisweg

Zaterdag 30 maart Paaszaterdag
18.00 uur Paaswake waaraan ook vormelingen mee doen

Zondag 31 maart Hoogfeest van Pasen
9.30 uur Plechtige Hoogmis m.m.v. Gemengd Kerkelijk
Zangkoor

Maandag 1 april Tweede Paasdag
9.30 uur Hoogmis m.m.v. VocalGroup Magan

Kerstviering 2023

* God is misschien geen licht, hij is misschien een lichtpuntje.
God is misschien geen wonder, hij is misschien een warm woordje.
God is misschien niet zo groot, hij is misschien een glimlach van een kindje. (24 dec 2023)

* Elke glimlach van jou kan een uur van je medemens verlengen.
Elk warm woordje van je kan een dag van je medemens verlengen.
Elke liefdevolle kijk van je kan misschien een jaar van je medemens verlengen. (1 jan 2024)

**SAMENVATTING
VAN DE
PREKEN**

IN MEMORIAM BISCHOP HARRIE

Mijn naam is Hans Vermaak - en Harrie was mijn beste vriend.

Harrie had iets dubbels. Hij hield van een dienst met pracht en praal zoals hier. Maar hij hield de preek liever kort. Zijn verhaal of hijzelf hoefden niet in het middelpunt te staan. Dat is denk ik de reden dat er maar 1 lezing is over hem vandaag. 5 Minuten en niet meer zei hij tegen me. Ook al heeft hij voor zovelen iets betekent. In zijn familie was hij een verbindende schakel en een coole 'oom'. Hij betekende veel voor zijn 'stiefzonen'. En hij was opa 'Engel' voor heel wat kinderen.

Daarnaast waren er de talrijke banden met vrienden, collegae en parochianen. Het betekende dat zijn naasten moesten leren om Harrie met velen te delen. En dat velen hun verhaal hebben over Harrie.

Ik heb Harrie ruim 40 jaar geleden leren kennen. We studeerden beiden in Utrecht Hij Nederlandse taal- en letterkunde. Hij leerde er met woorden spelen. Dat kwam hem later goed van pas bij preken, columns en boekjes. In augustus leidde hij dan een week lang nieuwe studenten door de stad. Als mentor bij de introductieweken. Met twintig studentenschappen in zijn kielzog. Hij oefende toen al als herder, denk ik. Ik trainde toen die mentoren en we leerden elkaar kennen. We spraken over wat we als twintigers met ons leven aan wilden. 'De wereld wat beter maken' en 'mensen steunen' waren daar deel van. Bij hem kreeg dat gestalte via een roeping om priester te worden. Het waren nogal serieuze gesprekken voor zulk jongelui. Als compensatie had Harrie ook een andere kant: die van humor. Velen zullen zich herinneren hoe hij bij zijn wijding een speelgoedschepje tevoorschijn haalde dat zijn moeder zilver had geveerd. Het diende als zijn eerste herdersstaf bij een processie toen hij nog in klas 1 van de basisschool zat. Ik vond 'typisch Harrie' dat hij de kleinst mogelijke en knalrode auto een passend bisschopsvoertuig vond. Of dat hij zijn uit de hand gelopen verzameling engelen met soms bizarre beroepen graag deelde

rond kerst. Ik denk dat Harrie zijn roeping zo serieus nam, maar zichzelf liever niet te veel. Hij kon ook goed plagen opdat ook anderen zichzelf met een korrel zout konden nemen. Een ruim jaar geleden mocht ik dat nog ondergaan toen hij in Amsterdam sprak tijdens mijn huwelijk. Ik wist toen meteen ook hoe hij wilde dat ik zou spreken hier: ik kon hem maar beter niet de hemel in prijzen.

Voor Harrie was de keuze om priester te worden de beste beslissing van zijn leven. Maar dat betekent niet dat het ambt hem geestelijk of lichamelijk altijd makkelijk afging. Daar zei hij publiekelijk liever niet te veel over. Dat doe ik nu dus ook niet. Maar het past om te zeggen dat hij zich niet alleen geroepen voelde, maar er ook hard voor moest werken. Ik heb altijd heel bijzonder gevonden dat voor hem heel gelovig zijn juist samenging met je verhouden tot mensen met andere overtuigingen en levenswandel. En zeker niet alleen in onze vriendschap. En dat telde voor hem des te meer waar het mensen betrof die in de knel zaten. Hij was, denk ik, recht in de leer en pastoraal tegelijk. Tot voorbij de muren van de kerk en het bisdom. Zijn wapenspreuk kwam daarom niet als verrassing: 'In Gods naam mensen liefhebben'. Daarin bracht hij die twee kanten samen.

De helft van zijn bisschopstijd was Harrie ziek. Het is vanwege de zorg van familie en enkele naasten dat hij lang actief kon blijven in de wereld en in het bisdom. Ik weet dat Harrie zou willen dat ik hier zeg hoe dankbaar hij daarvoor was. Na 2,5 jaar ziekbed was het tijd om te gaan. Daar had hij, denk ik, vrede mee. Ook in het vaste geloof elders ontvangen te worden. Maar dat neemt niet weg dat het nog steeds pijnlijk voelt dat hij zo ziek moest worden. Hij had nog zoveel willen doen en kunnen betekenen. Ik had het hem zo gegund. Maar ook zijn naasten, het bisdom en mijzelf. Maar ik denk ook dat hij allang een wereld van verschil heeft gemaakt. Meer dan hij als twintiger had durven hopen, toen we daarover spraken op een studentenkamer. In die zin zal hij altijd bij ons blijven.